

Rozkołysani...

To było wczora....

A sztyc słysza muzyka Twojigo serca
Chocioż tak cicho grała szeptym,
to jednak grosz mi dycki
a jo słysza
Twoji myśli gryfnie rozkołysane
ciało pełne oddanio i zatracynio pragnōnce
Oddała żeś mi siebie..?
Poczuła moja gorkość?

Niy była żeś już samotno w duszy
Twojij szczyrej, anielskij
Kerej tak przaja
Była zes niczym świōntynia w niebiesiech
A jo diobłym kuszōncym
Kery jednak yno Tobie chce służyć
Z Tobōm być na zawdy
Moji przoni

Jromantyk

